

Trzmiel ziemny (*Bombus terrestris*)

fotografia D.Tarkowska

Trzmiel ziemny (*Bombus terrestris*) – wyglądem przypomina wielką pszczołę, gęsto owłosiony co sprawia wrażenie futra. Czarny z dwoma poprzecznymi ciemnożółtymi pasami (jeden na tułowiu, drugi na odwłoku) i białym zakończeniem odwłoka. Ma dwie pary błoniastych skrzydeł. Aktywny od kwietnia do października. Zimują jedynie młode samice: w mysich norkach, dziuplach i szparach ścian. Na wiosnę, po znalezieniu miejsca na gniazdo – pod ziemią lub pod kamieniami budują część zewnętrzną z suchych traw i mchów a wewnątrz komorę z wydzielanego wosku i składają do niej jaja. Po 3 dniach wylęgają się larwy. Karmione przez samicę matkę po 21 dniach przeobrażają się w robotnice. Nowe samice i samce pojawiają się dopiero pod koniec lata. Trzmiel odżywia się pyłkiem i nektarem. Przy tej okazji zapylają rośliny, w tym wiele takich, których nie zapylają pszczoły (np. koniczynę, szalwię) dzięki dłuższemu języczkowi, większej odporności na zimno (aktywne już w temperaturach 8-10 °C) oraz większej wydajności. Często nieprawidłowo nazywany „bąkiem”. Bąk to duża mucha, pijąca krew bydła.

Trzmiel ogrodowy (*Bombus hortorum*) – ma o jeden żółtopomarańczowy pasek więcej niż Trzmiel ziemny na tułowiu (z przodu i z tyłu tułowia). Tryb życia podobny jak Trzmiela ziemnego.

Trzmiel kamiennik (*Bombus lapidarius*) – samica czarna z rudym końcem odwłoka, samiec ma dodatkowo żółty pasek z przodu tułowia. Tryb życia podobny jak Trzmiela ziemnego.